

[Ole Henriksen]

dan løsning er blevet anvendt, hverken af socialdemokratiske regeringer eller af borgerlige regeringer.

Regeringen er altså i færd med at skabe uro på arbejdsmarkedet, og vi er også af principielle grunde modstandere af at få disse statsligt dirigerede overenskomster. Det kan undre, at netop den borgerlige og liberale regering og borgerlige og liberale politikere står heroppe og siger, at man ønsker at gribe ind, medens man til daglig hævder det princip, at man ud fra sine almindelige filosofiske og politiske standpunkter er tilhænger af kræfternes frie spil og fri indkomstdannelse og frihed i al almindelighed. Men det må åbenbart være en frihed, som man kun vil lade gælde for arbejdsgiverne og for kapitalens interesser, men ikke for lønmodtagerne og for lønmodtagernes organisationer.

En af statsministerens begrundelser for at gribe ind var, at varmforsyningen fra Nordkraft til borgerne i Ålborg blev konfliktramt, og at der ikke var givet dispensation, og der var ikke givet dispensationer nok. Jeg tror nok, der er givet ret så mange dispensationer fra både fagbevægelsens og fra arbejdsgivernes side, men på det tidspunkt, statsministeren holdt sin tale her, var der jo rent faktisk givet dispensation for, at dette kraftvarmeværk oppe i Ålborg kunne gå i gang.

Her skal jeg indskyde, at vi i SF ikke er særlig store tilhængere af, at man lukker den slags kraftvarmeværker og også får befolkningen vendt imod konflikten, så vi synes, at der på et tidligere tidspunkt burde være givet dispensationer til det. Den egentlige årsag til, at det kommer så vidt, er jo, at alle disse offentligt ejede og koncessionerede selskaber, eller mange af dem, i dag er medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening, og det er klart, at der da også kommer en pris, der skal betales, når man som offentligt ejet virksomhed har meldt sig ind i en arbejdsgiverorganisation. Så må prisen også nogle gange blive ret dyr, idet man i de områder også kommer ud i en konflikt, og det er det, det drejer sig om i dette tilfælde. Vi har jo et forslag liggende om dette spørgsmål, og det ville være godt, om vi i udvalget fik støtte fra regeringspartierne til, at dette forslag blev gennemført, så sådanne selskaber ikke var medlemmer af Arbejdsgiverforeningen mere. Så kunne forbrugerne jo også slippe for at betale arbejdsgiverkontingent, når de betaler deres elreg-

ninger og deres varmeregninger; det sker jo rent faktisk i dag.

Jeg vil slutte med at opfordre den samlede fagbevægelse til at sætte alle kræfter ind imod denne minusoverenskomst. Det tilkommer ikke SF at give anvisninger på, hvordan disse kræfter skal bruges, men der er jo en hel del fantasi til stede, og det vil vi opfordre til fra SF.

Derudover vil vi opfordre LO og arbejdsorganisationerne, fagbevægelsen i almindelighed, til at begynde at spekulere over, på hvilken måde man kan få flyttet de hegnspæle, som Thomas Nielsen snakkede om for 10 år siden, så de bliver flyttet fremad og ikke tilbage, således at man kan lave nogle landvindinger. Jeg vil også gerne opfordre socialdemokratiet til herinde at være med til at flytte på de hegnspæle, således at lønmodtagerne igen kan få tillid til fremtiden, og således at vi igen kan få en samlet, aktiv fagbevægelse. Det er jo sådan set det, vi trænger mest til i den nuværende situation.

Svend Andersen (S):

Flere af de borgerlige partiers ordførere har kaldt dette for en helhedsløsning. Ja, der er endda nogle, der har sagt, at det er en helhedsløsning med social balance. Det kan vi ikke være enige i, og jeg skal pege på et par områder, hvor denne balance i hvert fald ikke er til stede.

F.eks. er udbyttet efter aktie- og anparts-selskabsloven ikke begrænset på nogen måde. Nu ved jeg godt, at regeringen nok vil påstå, at det ikke er nødvendigt, når aktieselskabsskatten forhøjes, men det, at skatten fjerner en del af en virksomheds overskud, forhindrer jo ikke en bestyrelse i et aktieselskab i frit at bestemme, hvor store beløb man vil bruge til udbytte til aktionærerne, hvis da overskuddet er til stede, ligesom der heller ikke er nogen begrænsninger i retten til frit at udstede friaktier og til at tildele sig selv øgede og omkostningsfrie formuer.

Nu ved jeg godt, at dette her jo ikke er noget, der er blevet lavet fra den ene dag til den anden, det har været under forberedelse i lang tid, og derfor må vi tage det som udtryk for, at det er regeringens opfattelse, at aktionærer frit skal have lov til at kunne stige i udbytte, at man frit skal kunne modtage friaktier. Det er altså en form for overskuds-